

[Justitsministeren.]

han har gjort i sit Liv, er det, han har udført som Medlem af dette Skyttekorps, saa tror jeg dog, han ser med stor Beskedenhed paa sin senere Virksomhed. Jeg vil f. Eks. anse hans dygtige Arbejde for at faa gennemført en Straffelov i indeværende Rigsdagssamling for at være langt mere værdifuldt end det, at han har gaaet Marchture med Studenterkorpset. Noget virkelig nyttigt kom han dog ikke til at udrette derved, udover at han maaske har faaet en sund Motion.

Der ses jo med mere eller mindre Sympati paa disse Korps, og det Korps, som nyder mest Sympati, er vel netop Studenterkorpset. Om det ærede Medlem Hr. Pürschel kender de andre Korps saa overordentlig godt, ved jeg ikke; men det er neppe sikkert, at de alle sammen er saa fuldkommen loyale, som Studenterkorpset efter det ærede Medlems Skildring er.

Men i alt dette ligger der ikke nogen som helst Grund til, at disse Korps skal have Ret til, hvad ellers ingen Organisationer udenfor Statsmyndighederne efter dette Forslag skulde have her i Danmark, at købe Vaaben i det Omfang, som dets Ledelse selv finder rigtigt. Det er der ikke nogen som helst Rimelighed i, naar vi ellers forbyder danske Statsborgere og danske Organisationer Køb af Vaaben. Der er ingen Grund til at give disse frivillige Korps, derunder Skyttekorpset for Studenter, en privilegeret Stilling derved, at de alene skulde have denne Særret at kunne købe Vaaben og være bevæbnede. Det vil vi kun, at Staten skal være her i Danmark. — Dette er ogsaa Svar til det ærede Medlem Hr. Nørskov.

Til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vil jeg sige, at han intet som helst har anført, som kan begrunde den Paastand, at der her skulde lægges Hindringer i Vejen for dansk Industri. Det er tværtimod min bestemte Overbevisning, at der her ikke lægges nogen som helst alvorlig Hindring i Vejen for den danske Vaabenindustri. Nej, de Grænser, som her opstilles, er Grænser, som er nødvendige efter de bestaaende internationale Forhold, og hvis ikke Vaabenindustrien og Vaabenhandelen holder sig indenfor disse Grænser, vil det kunne faa uheldige Virkninger for vort Folk og vort Statssamfund. Derfor er det rigtigt, at vi faar disse Bestemmelser, og det maa ogsaa blive til, at vi faar dem.

Nu spurgte det ærede Medlem mig, om det var Mening, at vi i Henhold til

§ 8, naar dette Lovforslag ophøjes til Lov, skulde begynde at offentliggøre kvartalsvis, selv om Konventionen ikke var traadt i Kraft, eller om man vilde holde sig til aarlige Offentliggørelser, indtil Konventionen traadte i Kraft. Dertil vil jeg sige, at dersom der til syvende og sidst ikke er andet, der kommer til at skille os end det, saa skal jeg saamænd paa det Punkt være villig til at imødekomme det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft.

Det væsentlige er at faa Konventionen ud i Livet, at faa Konventionen til at træde i Kraft og den internationale Kontrol med Vaabenhandel i Kraft, og overfor det er det af underordnet Betydning, om vi begynder med kvartalsvise Offentliggørelser, før Konventionen er traadt i Kraft, eller ej. Det, det gælder om, er, at der her i Europa er saadanne Tilstande, at der er en virkelig statsligt organiseret Kontrol med den internationale Vaabenhandel, og her har det stor Betydning, at Danmark er villigt til at tiltræde Konventionen og vedtage en Lov gældende her i Overensstemmelse med Konventionen; thi som det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen allerede har sagt, der kræves jo blot Ratifikation fra 14 Stater, saa kan den internationale Konvention træde i Kraft, og her gælder altsaa Danmark lige saa meget som et hvilket som helst andet Land. Her er vi ikke det lille Danmark, men en europæisk Stat, der vejer lige saa meget som enhver anden; derfor gælder det om, at vi tiltræder snarest muligt og gennemfører en Lov af denne Beskaffenhed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Til den højtærede Justitsminister og til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen vil jeg gerne med Hensyn til § 8 sige, at det ikke er rigtigt, at der ikke er anden Forskel paa de to Offentliggørelsesmetoder end denne, at den ene sker een Gang om Aaret, den anden kvartalsvis. Der er ogsaa den Forskel, at der ved den Offentliggørelse, som følger af Konventionen, sker Offentliggørelse ogsaa af Stykantallet. Det synes, som om den højtærede Justitsminister har haft den Hensigt, da dette Lovforslag blev forelagt, at praktisere denne Offentliggørelse, inden Konventionen er traadt i Kraft. Den højtærede Udenrigsminister syntes at have en anden Opfattelse under den Debat, som vi